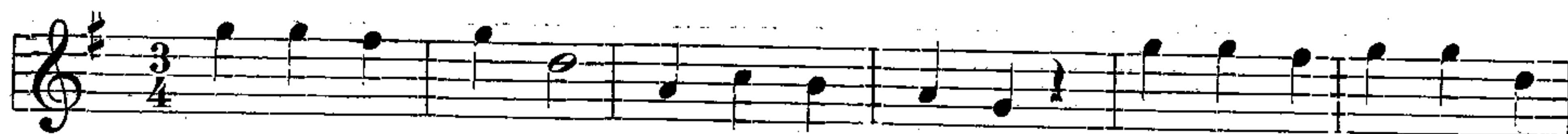

1553.

Od Vsetína.

Aj, hleďte, hleďte, jak si tan - cu - je, jak sa jí fěr - tú - šek

ja o - blis - ku - je, ka - sá - ne - čka na dva vra - py, ja, tan - cu -

jú s ňú hod - ní chlá - pi.

Aj, hleďte, hleďte, jak si tancuje,
jak sa jí fěrtúšek ja obliskuje,
kasánečka na dva vrapy,
ja, tancujú s ňú hodní chlapi.

A kordúlečka na dva knoflíčky,
aby dávala chlapcom hubičky,
jancárečky ze psí kože,
ach, jak si tančí, milý Bože!

1554.

Z Bohonic.

De - be to můj ta - ta věděl, co be von se za to ste - děl,

oj, že já mosím po - za - do stát, oj, že mně nechce

moze - ka hrát.